

щественият и дава предимство на първитѣ. Обикновениятъ човѣкъ живѣе въ несжществениятъ работи. Той страда, защото нѣма кжща, дрехи, обуща. Гениалниятъ счита тия нѣща за несжществени. Той казва: Фактътъ, че човѣкъ не се е родилъ съ кжща, съ дрехи, съ обуща, това показва, че тия нѣща сж несжществени. Като видите нѣкой босъ, питате го, защо е босъ. — Много естествено, топло му е. — Защо си обутъ? — Студено ми е. — Защо има сиромаси въ свѣта? — Защото не се нуждаятъ отъ пари. — Защо има богати хора? — Защото се нуждаятъ отъ пари. Тази мисль е вѣрна. Когато човѣкъ има нужда отъ пари, той мисли и работи съ единствената цель, да стане богатъ. Следъ време усилията му се възнаграждаватъ. Нека и сиромасхтъ върви по пжтя на богатия и ще види, че следъ време ще стане богатъ. — Защо иска той да стане богатъ? — Да има на разположение файтонъ или автомобилъ, да се облѣче богато, да се представи на хората, да ги очуди съ своето богатство. Ако е самъ въ свѣта, ще има ли такива желанія?

Може ли човѣкъ да остане самъ въ свѣта? — Не може. — Защо? — Защото той е часть отъ Цѣлото. Сжществува следниятъ законъ: Цѣлото включва частитѣ и не може безъ тѣхъ. И обратно: частитѣ обрзуватъ Цѣлото и не могатъ безъ Него. Не е било време и нѣма да бжде, когато човѣкъ да остане самъ, както не е било време, когато човѣкъ